

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-06193/25-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o stížnosti [redacted] (dále jen „žadatelka“), proti postupu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, při vyřizování žádosti o informace ze dne 22. 9. 2025, takto:

Výše úhrady nákladů za poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stanovená oznámením Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 9. 10. 2025, č. j. VZP-25-06747722-Z721 (I/135/25), se dle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **potvrzuje.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatelka požádala 22. 9. 2025 Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky (dále také „povinný subjekt“), podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací k šesti typům správních řízení spojených s příjmovou stránkou povinného subjektu, tedy s výběrem pojistného a případných sankcí s tím spojených, jež specifikovala v celkem pěti otázkách. Žadatelka dále požádala o poskytnutí informací o devíti, resp. deseti typech správních řízení spojených s výdajovou stránkou zdravotních pojištění, konkrétně statistických informací týkajících se administrace správních řízení, které povinný subjekt eviduje podle § 19 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění (dále jen „ZVZP“). Tyto požadavky pak specifikovala v celkem šesti dotazech (dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt vyzval dne 26. 9. 2025 žadatelku v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti, a to k bodu 6. první části žádosti a k druhé části žádosti k dotazu: „Kolik pravomocně ukončených správních řízení bylo napadeno správní žalobou a kolik bylo poté správními soudy zrušeno?“ Tyto body žadatelka upřesnila tentýž den.

[3] Dne 9. 10. 2025 vyzval povinný subjekt žadatelku k úhradě nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním části požadovaných informací ve výši 14 194 Kč. K tomu uvedl, že vyhledávání informací si vyžádalo celkem 23,5 hodiny s tím, že do získání informací

muselo být zapojeno více útvarů povinného subjektu, konkrétně odborní pracovníci útvaru Úseku zdravotní péče Ústředí VZP ČR, a to jednak Odboru kontroly a revize zdravotní péče a Odboru podpory a organizace zdravotní péče. Povinný subjekt dále uvedl, že v jeho informačním systému není jednotný systém evidence pro první a druhý stupeň správního řízení, že ty jsou vedeny odlišně, přičemž systémy nejsou propojené. Z toho důvodu náročnost získání informací značně narostla a v mnoha případech bylo nutné manuální získání informací a vyhodnocení výstupů. Povinný subjekt konečně také poukázal na to, že statistické výstupy v podobě požadované v žádosti nejsou vyžadovány žádným právním předpisem.

[4] Žadatelka podala dne 26. 10. 2025 stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. V ní napadá vyčíslení nákladů, které bylo dle jejího názoru neoprávněné. Vymezuje se především proti tvrzení povinného subjektu o nutnosti provádět mimořádně rozsáhlé vyhledávání požadovaných informací, neboť má za to, že povinný subjekt během tohoto vyhledávání prováděl i takové úkony, kterých nebylo zapotřebí. Žadatelka dále poukazuje na to, že z vyjádření povinného subjektu není patrné, která část požadovaných informací je evidována a následně získávána v rozsahu běžného poskytování informací a která část by měla být skutečně považována za předmět mimořádně rozsáhlého vyhledávání. S ohledem na velikost osloveného povinného subjektu by podle názoru žadatelky mělo být vyřízení její žádosti pouze okrajovou záležitostí. V té souvislosti pak doplňuje, že Oborová zdravotní pojišťovna jí byla schopná poskytnout požadované informace bezplatně.

[5] Povinný subjekt předložil dne 3. 11. 2025 žadatelčinu stížnost spolu s příslušným spisovým materiálem a svým vyjádřením Úřadu k vyřízení.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[6] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení stížnostního řízení a k rozhodnutí o stížnosti v předmětné věci. Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán povinného subjektu nelze dle kritérií vymezených v ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), určit, je v souladu s § 20 odst. 5 InfZ věcně příslušným nadřízeným orgánem dotčené zdravotní pojišťovny Úřad, který je tak nadán pravomocí k rozhodnutí o žadatelčině stížnosti.

III.

Věcné posouzení stížnosti

Právní rámec

[7] Dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ *povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*

[8] Dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*

[9] Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené*

s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

[10] Dle ustanovení § 17 odst. 3 a 4 InfZ v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.“

Mimořádně rozsáhlé vyhledání informace

[11] V ustálené aplikační praxi správních orgánů je neurčitý právní pojem **mimořádně rozsáhlé vyhledávání** vykládán zejména jako případ činnosti, kdy je zapotřebí požadovanou informaci vyhledávat z více pramenů, sestavovat ji z různých podkladů, s čímž může být spojeno i shromáždění a prověření velkého množství informací, případně uskupení velkého množství dílčích údajů v případech, kdy je nutno postupovat v součinnosti více složek povinného subjektu, nebo kdy je nutná znalost kontextu celého případu, ke kterému se požadovaná informace vztahuje, a kdy není možno po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl s tím, že za vyhledávání informací lze považovat takovou činnost zaměstnanců povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tedy v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli.

[12] Mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací se pak rozumí situace, kdy shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací. Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací však nemůže být odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, přičemž tato případná komplikovanost zvyšující časové či personální nároky na vyřizování žádosti o poskytnutí informace nemůže jít „k tíži“ žadatele (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1020).

[13] Je tedy úkolem povinného subjektu, aby do spisu o vyřizování žádosti řádně doložil, že se v daném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, neboť v opačném případě nebude jeho nadřízený orgán schopen výši přezkoumat a nebude moci tyto náklady uznat. Takové doložení je přitom zpravidla provedeno tak, že příslušní zaměstnanci, kteří se na vyhledání podíleli, vyčíslí dobu strávenou vyhledáváním požadovaných informací a v záznamu založeném do spisu popíší způsob vyhledání informací. Povinný subjekt kromě toho musí též prokázat, že se v daném případě skutečně jednalo o vyhledávání, které bylo mimořádně rozsáhlé, tedy musí objasnit, v čem spočívala jeho mimořádná rozsáhlost (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1022).

Aplikace na předmětný případ

[14] Úřad tedy na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podané stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 InfZ.

[15] Předně je třeba připomenout, že InfZ obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nestanoví. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci se týká. Pokud jde o povinnost tvrzení a povinnost důkazní, jde o základní principy spojené s jakýmkoli opravnými prostředky, třebaže u stížnosti nelze hovořit o povinnosti žadatele označit důkazy na podporu svých tvrzení, jako je tomu u účastníka správního řízení dle správního řádu. Je tedy v zájmu stěžovatele, aby své námitky proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace vymezil co nejkonkrétněji a svá tvrzení doložil, resp. navrhl důkazy, je-li to v konkrétním případě nutné pro přezkoumání postupu povinného subjektu (srov. JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: praktický komentář*. 3. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2023, s. 268).

[16] V případě stížnostního přezkumu platí, že nadřízený orgán přezkoumává postup povinného subjektu v rozsahu vymezeném žadatelem s tím, že nadřízený orgán není vázán pouze námitkami žadatele. Pokud nadřízený orgán zjistí jiné než stěžovatelem tvrzené pochybení povinného subjektu, musí k tomuto zjištění při vyřizování stížnosti přihlédnout. Pokud však stěžovatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo nadřízeným orgánem v rámci stížnostního řízení „odhaleno“. V zásadě tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 924).

[17] Úřad považuje za vhodné připomenout, že žadatelka se obrátila na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí statistických dat týkajících se správních řízení vedených v souvislosti s vykonáváním veřejné správy v oblasti zdravotního pojištění. Žadatelka stanovila dva okruhy správních řízení podle toho, zda se jedná o příjmovou či výdajovou stranu pojištění. K tomu pak položila pět, resp. šest dotazů. To vše se mělo vztahovat k rokům 2022, 2023 a 2024. Poté, co žadatelka na výzvu povinného subjektu upřesnila svou žádost, vyzval ji povinný subjekt k úhradě nákladů spojených s poskytnutím části z požadovaných informací ve výši 14 194 Kč. Žadatelka má však za to, že v daném případě se o mimořádně rozsáhlé vyhledávání jednat nemůže a že tedy povinný subjekt nebyl oprávněn žádat po ní úhradu tvrzených nákladů.

[18] Úřad se proto nejprve zabýval tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informace řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 InfZ a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

[19] Úřad připomíná, že InfZ vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných

subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016–25).

[20] Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2016-32).

[21] Žadatelka ve své stížnosti uvádí více důvodů, pro něž označuje postup povinného subjektu za nezákonný. Povinnému subjektu vyčítá mimo jiné to, že důkladně neodůvodnil výzvu k úhradě mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací, resp. že během vyhledávání prováděl i takové kroky, které pro zjištění požadovaných statistických dat nebyly nutné. V podstatě takto rozporuje většinu z popsaných činností, s výjimkou těch označených jako „posouzení žádosti z hlediska možnosti a získání údajů tak, jak byly definována žadatelkou“ v délce 10 minut a jako „zhodnocení žádosti a posouzení bezpečnosti předaných údajů zejména z hlediska ochrany osobních údajů, obchodních tajemství a ochrany hospodářské soutěže“ v délce 20 minut. Žadatelka uvádí, že „pro poskytnutí informací o správních řízeních není nutné provádět skutečně ohromující množství úkonů, které ve svém oznámení ze dne 9.10. 2025 uvedla VZP“ a že „požadovala, aby povinný subjekt nahlédl do své spisové služby a poskytl mi pouze seznam správních řízení a jejich rozdělení. Pro povinný subjekt, který musí disponovat přehledem o tom s kým správní řízení vedl/vede se musí jednat o rutinní a snadnou činnost“.

[22] S těmito tvrzeními se však Úřad ztotožnit nemůže. Je třeba mít na paměti, že informační systém povinného subjektu je primárně veden za účelem posouzení toho kterého nároku pojištěnce, nikoli vedení správních řízení jako takových. Nejedná se tak o klasickou spisovou službu běžného správního orgánu. Tuto skutečnost ostatně povinný subjekt naznačil ve své výzvě, když detailně popsal, jak jeho informační systém funguje, tedy že v něm nejsou žadatelkou požadované informace jednoduše dohledatelné, že k jejich vyhledání je nutné zapojení několika odborníků z různých útvarů a že v mnoha případech bylo třeba rovněž manuální vyhodnocení informací a výstupů. Povinný subjekt zároveň zdůraznil, že v jeho informačním systému není jednotný systém evidence pro první a druhý stupeň správního řízení a že ty jsou vedeny odlišně, přičemž systémy nejsou propojené. V této souvislosti povinný subjekt skutečně velmi podrobně popsal, jakým způsobem museli pověření zaměstnanci pracovat s jednotlivými aplikacemi informačního systému (DRL, LAOZ, Share Point), jaké informace byly na základě jednotlivých kroků vyhledány a jak s nimi bylo dále nakládáno. Jednotlivé kroky pak zapsal do přehledné tabulky, v níž zaznamenával taktéž délku té které činnosti.

[23] Poukazuje-li žadatelka na „skutečně ohromující množství úkonů“, které musel povinný subjekt vykonat k vyřízení její žádosti, potom přehlídí, že je to právě ona, kdo formulací svých požadavků stanovil rozsah a skladbu vyhledávaných informací. Žadatelka

sice může mít představu o tom, jak vypadá informační systém povinného subjektu, je však zjevné, že tato je mylná. Úřad má shodně s povinným subjektem za to, že všechny popisované kroky byly provedeny důvodně, neboť bez nich by nebylo možné požadované informace zpracovat tak, jak žadatelka požadovala ve své žádosti. Nad to je třeba si uvědomit, že žádný právní předpis neukládá povinnému subjektu povinnost mít možnost automatického vyhledávání, třídění a propojování informací o jednotlivých žádostech, resp. řízeních tak, jak to požaduje žadatelka.

[24] Jak přitom správně poukazuje povinný subjekt ve svém vyjádření ze dne 3. 11. 2025, žadatelka reálně nepožadovala „pouze seznam správních řízení a jejich rozdělení“, ale, konkrétně u výdajové stránky zdravotního pojištění, velmi podrobné a obsáhlé údaje u deseti různých druhů správních řízení spojených u jednotlivých druhů se zjištěním velmi konkrétních informací, a to například počtu pravomocně ukončených správních řízení v kombinaci se zamítnutím žádosti nebo počtu pravomocně ukončených správních řízení v kombinaci s vyhověním žádosti. To vše za několik let.

[25] Právě díky tomuto detailnímu popisu způsobu, jakým bylo třeba pracovat s informačním systémem povinného subjektu, mohl Úřad skutečně řádně posoudit, zda se v daném případě jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, či nikoli, a potažmo, zda povinný subjekt výzvu k úhradě takto vzniklých nákladů řádně odůvodnil. Jak totiž vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020–42, z výzvy povinného subjektu musí být patrné, nejenom **proč** byla úhrada stanovena, ale i **za co** a **jak**. Nepostačí přitom prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově **uvést, jaké jednotlivé úkony** jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Jak již bylo uvedeno výše, náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu.

[26] Je přitom beze vsi pochybnosti, že povinný subjekt již požadované informace vyhledal, neboť je učinil součástí předloženého spisového materiálu. I s ohledem na to se musí Úřad přiklonit k tomu závěru, že údaje uváděné v tabulce činností mimořádně rozsáhlého vyhledávání vychází z reálných kroků pověřených zaměstnanců příslušných útvarů. Ostatně jak vyplývá z judikatury správních soudů, povinné subjekty by měly co nejpodrobněji popisovat, jaké skutečnosti zapříčinily, že je třeba v tom kterém případě přistoupit k mimořádně rozsáhlému vyhledávání, v čem takové vyhledávání spočívalo a po jakou dobu jej pověření zaměstnanci vykonávali.

[27] Poukazuje-li žadatelka na to, že jí specifikované informace přímo souvisejí s hospodařením zdravotní pojišťovny, které by měly být transparentně vedeny a na požádání kontrolních orgánů doloženy, protože výběr a výdaje pojistného jsou fundamentální činností povinného subjektu, pak přehlíží, že povinný subjekt netvrdí, že takovými informacemi (v převážné většině) nedisponuje. Důvodem pro mimořádně rozsáhlé vyhledávání v nyní posuzovaném případě je, že požadovaná data nemá v takové struktuře, v jaké je požaduje žadatelka, a že je nutné je vyhledat speciálně k její žádosti. Úřadu je z jeho úřední činnosti známo, že zdravotní pojišťovny působící v České republice nepoužívají ke splnění svých povinností stejné informační technologie a systémy, proto ani není možné srovnávat náklady a postupy na požadovaný výběr statistických dat mezi jednotlivými oslovenými pojišťovnami.

Je pouze na té které zdravotní pojišťovně, jakým způsobem bude evidovat jednotlivé věci. Lze přitom předpokládat, že činnost nyní oslovené zdravotní pojišťovny již v minulosti kontrole podrobena byla, přičemž Úřadu není známo, že by jí způsob vedení evidence jednotlivých věcí v informačních systémech, kdy byl vytýkán.

[28] Uvádí-li žadatelka, že z výzvy povinného subjektu není zřejmé, „*kteřá část požadovaných informací je evidována a následně získávána v rozsahu běžného poskytování informací, která část by měla být skutečně považována za předmět mimořádně rozsáhlého vyhledávání*“, nezbývá Úřadu než znovu připomenout, že povinný subjekt pečlivě označil časovou dotaci toho kterého kroku vyhledávání požadovaných informací. Zároveň ve výzvě odkázal na Sazebník úhrad za poskytování informací, podle něhož se za mimořádně rozsáhlé vyhledávání neoznačuje to, které nepřesahuje dvě hodiny práce. Povinný subjekt navíc ve výzvě uvedl, že náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání byly stanoveny pouze v souvislosti s výdajovou stránkou zdravotního pojištění. To pak znamená, že informace požadované v první části žádosti může žadatelka získat bezplatně. Tedy ani tato žadatelčina námitka neobstojí.

[29] Konečně k tvrzení žadatelky, že její požadavek nemůže být s ohledem na personální zabezpečení povinného subjektu považován za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, nezbývá Úřadu než uzavřít, že tuto skutečnost nelze použít jako argument pro bezplatné poskytnutí požadovaných informací. Dal-li by totiž Úřad za pravdu žadatelce v tom, že „*pro 4500 pracovníků, kteří obsluhují informační systémy pro 6 milionů pojištěných klientů, je mou vznešený požadavek okrajová záležitost*“, neumí si představit, v jaké situaci by povinný subjekt vůbec mohl úhradu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací žádat.

[30] Tito zaměstnanci sice pracují s informačním systémem povinného subjektu, nicméně náplní práce převážně většiny z nich je zajištění agend plynoucích z právních předpisů upravujících problematiku zdravotního pojištění. Rozhodně není na nich, aby vytvářeli komplexní statistiky činnosti povinného subjektu. Ostatně vyřizováním žádostí o informace bývá pověřen konkrétní zaměstnanec povinného subjektu, který sice může postupovat v součinnosti s jinými zaměstnanci, ale hlavní odpovědnost je na něm. Jak přitom správně uvedl povinný subjekt ve svém vyjádření ze dne 3. 11. 2025, je třeba mít na paměti, že přístup ke správním spisům, a tím i k osobním údajům pojištěnců (včetně nejcitlivějších údajů o zdravotním stavu pojištěnců), má pouze striktně omezený počet příslušných kvalifikovaných (oprávněných) osob na příslušných útvech povinného subjektu. Data obsažená ve správních spisech obsahují osobní údaje včetně těch citlivých, na něž se vztahuje rozšířená ochrana podle nařízení GDPR.

[31] Z oznámení, a především pak z předloženého spisového materiálu tedy vyplývá, že náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací byly stanoveny na základě skutečně odvedené práce v rozsahu 23,5 hodiny, během nichž povinný subjekt nejprve vyhledal, resp. stáhnul data z interního informačního systému, následně je zpracoval a roztřídil podle žadatelčina zadání. Konečná výše úhrady těchto nákladů pak byla určena jako násobek 23,5 hodiny práce mimořádně rozsáhlého vyhledávání a hodinové sazby 604 Kč na celkovou částku 14 194 Kč.

[32] Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu tedy Úřad s ohledem na výše uvedené konstatuje, že povinný subjekt v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací uvedl objektivní důvody, z nichž bylo možné spolehlivě dovodit, že žadatelkou požadované penzum informací

se vymyká běžné míře poskytovaných informací dle InfZ, čímž povinný subjekt prokázal, že se skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací nad míru obvyklou.

[33] Nad rámec výše uvedeného závěru pak Úřad považuje za vhodné vyjádřit se k žadatelčině námitce týkající se tvrzení povinného subjektu, že „o zbývající části žádosti o informace bude rozhodnuto až po provedené úhradě za vyhledání informací“. Podle žadatelky se jedná o nevysvětlené tvrzení, co vlastně bude předmětem rozhodování až po provedení úhrady. Ani s tímto žadatelčíným názorem se však Úřad ztotožnit nemůže. Povinný subjekt totiž hned v úvodu výzvy k úhradě po citaci nyní řešené žádosti zcela jednoznačně uvedl, v jakém rozsahu lze požadované informace poskytnout. Konkrétně přitom rozepsal, jaké informace eviduje k první i k druhé části žádosti a že zpracování statistických dat ohledně výdajové strany zdravotního pojištění si vyžádá mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 InfZ. S ohledem na uvedené má Úřad za to, že ani tato námitky není důvodná.

IV. Závěr

[34] S ohledem na výše uvedené shledal Úřad žadatelčinu stížnost nedůvodnou, neboť povinný subjekt svoji oznamovací povinnost vůči žadatelce podle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ splnil. Výslednou částku nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace pak povinným subjektem stanovil na základě skutečně vykonané práce. Žadatelkou požadované informace přitom učinil součástí předkládaného spisového materiálu.

[35] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 3. prosince 2025

vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1.
2. Všeobecná zdravotní pojišťovna, Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, ID DS: i48ae3q